

מ"ת (חיפה) 2221-11-24 - מדינת ישראל נ' יורי אמירמוב

מ"ת (חיפה) 2221-11-24 - מדינת ישראל נ' יורי אמירמוב ואח'שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 2221-11-24

מדינת ישראל

נגד

1. יורי אמירמוב

2. ארטיום מורדקוביץ' (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[10.11.2024]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה (משיב 1)

בקשה להארכת מעצרו של משיב 1 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים נגדו בת"פ. 2168-11-24.

1. לפי עובדות כתב האישום, ביום 26/10/24 לפנות בוקר בחניון שבקניון עזריאלי בחיפה בהיות המשיבים תחת השפעת אלכוהול, החל המשיב לזרוק מחסומי פלסטיק ומחסומי ברזל לעבר הכביש בחניון, חבט מכות במזגן הצמוד לקיר, עקר את המזגן ממקומו, חבט במרפקיו בקיר גבס וגרם לחור, שבר מאוורר שהיה במקום והמשיבים שברו מצלמת אבטחה במקום. לאחר מכן השניים יצאו לצומת פלימן, שם היכו באמצעות קרשים בתחנת המטרונית והמשיב בעט בלוח השילוט, עקר אותו ממקומו והשליכו לכביש. בהמשך הוזעק למקום אמבולנס. המשיבים החלו לזרוק אבנים לעבר האמבולנס כשאבן אחת פגעה בו, ורצו לעברו כשהם מניפים קרשים בידיהם ומקללים את הנהג. בנסיבות אלה החל הנהג להתרחק מהמקום אך שב כדי לברר האם המשיבים זקוקים לטיפול רפואי. שני המשיבים שעטו לעברו כשהם מניפים בידיהם קרשים. הנהג ביצע סיבוב פרסה, חזר שוב לצומת, ירד מהאמבולנס ובשלב זה זרק משיב 2 אבן שפגעה בברך שמאל של הנהג, שהינו עובד ציבור, וגרמה לו חבלה. כשלמקום הגיעו שוטרים, שבר משיב 2 רמזור להולכי רגל באמצעות קרש שאחז בידיו, לא ציית להוראת שוטר לעצור ולא להתרחק מהמקום עד כי השוטר נאלץ להפעיל נגדו טייזר. המשיב ניסה להפריע למעצרו של משיב 2, התנגד למעצרו שלו, השתולל וסירב להושיט את ידו לאיזוק. לתחנת המטרונית, למצלמות אבטחה בקניון ולפנסים והרמזור נגרם נזק של אלפי ₪. למשיב יוחסו עבירות של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); איומים, לפי סעיף 192 לחוק; התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק; הפרעת שוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק; וניסיון תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382(א) לחוק ביחד עם סעיף 380 לחוק.

2. בבקשה למעצר נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים. עוד נטען כי התנהגות המשיבים מלמדת על מסוכנותם הרבה שכן הם הוכיחו במעשיהם כי הם מסוגלים לתקוף אדם, עובד ציבור, על לא עוול בכפו וללא כל סיבה, ולגרום לו חבלה, בנסיבות שיכלו להביא בנקל לתוצאות הוות אסון. משכך, קמה עילה למעצר המשיבים עד תום הליכים. עוד צוין כי מעשי המשיבים נעשו לאחר צריכת אלכוהול והדבר מגביר את מסוכנותם.
3. בדיון ביום 7/11/24 ביקש ב"כ המשיב לשחרר את מרשו. לשיטתו, קיים קושי ממשי בהוכחת יסודות עבירת איומים המיוחסת למשיב בשל מצב השכרות הקיצוני בו היה נתון המונע, לדעת הסניגור, התגבשות המטרה המיוחדת המהווה יסוד מיסודות עבירה זו. עוד נטען כי אין ראיות להשלכת אבנים לעבר אמבולנס ע"י המשיב, אלא ע"י משיב 2 בלבד. ב"כ המשיב אף חלק על קיומה של עילה למעצר עד תום הליכים. בהקשר זה נטען כי המשיב כבן 43, נטול עבר פלילי, עיקר האירוע - התפרעות במקום ציבורי כאשר מוקד האירוע הינו ביצוע עבירות רכוש לגביהן ככלל לא מתקיימת עילת מעצר. זאת ועוד, גם אם יורשע בדינו, מדובר בעבירות שמתחם העונש ההולם בגין מתחיל ממאסר מותנה, כך שהמשיב לא צפוי לרצות מאסר ממושך בפועל. הוצע לשחרר את המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבות לדיונים ובערבויות מתאימות.
- אמו של המשיב, המוצעת כערבה לקיום תנאי שחרור, נחקרה לפניי והבהירה כי אין באפשרותה לפקח על המשיב בשל תנאי עבודתה.
- ב"כ המבקשת הפנתה לסרטונים המתעדים את האירוע וביקשה לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה תקינות הוכחת כל המיוחס למשיב ובהעדר חלופה הולמת למעצר להורות על מעצרו עד תום הליכים.
4. למען שלמות התמונה אציין כי משיב 2 נעצר עד תום הליכים, בהסכמתו.
- דיון והכרעה
5. נטלתי את תיק החקירה ועיינתי בו. לאחר עיון, סבורני כי המחלוקת בין הצדדים בעניין הראיות לכאורה מצומצמת ואין בפגמים עליהם הצביע הסניגור כדי להשפיע על ההכרעה בבקשה.

6. מדובר למעשה לא באירוע אחד אלא בסדרה של אירועים. במהלך סיור הבחין מאבטח של קניון בשני המשיבים בחניון מקורה בסמוך לאזור תפעולי. המשיבים, שניתן להבין כי תכננו לישון במקום, התבקשו לעזוב אך לא עשו כן, ולכן הוזמנה משטרה. השוטרים שהגיעו הורו למשיבים לצאת מהחניון, אך המשיבים לא צייתו ובהמשך התנהגו באופן המתואר בכתב האישום, גרמו נזק שרק חלקו פורט בכתב האישום (המעשים מתועדים במצלמות אבטחה; במאמר מוסגר, לא ברור מדוע לא יוחסה למשיבים גרימת נזק בסך 7,300 ₪ למנוע של מזגן תעשייתי אותו הצליח המשיב להפיל לאחר שבעט בו פעמים רבות). בהמשך המשיבים עזבו את החניון ועברו לתחנת המטרונית הקרובה שם גרמו נזק נוסף לתחנה ולרמזור להולכי רגל (גם אירוע זה תועד במצלמות וגם בו נראה המשיב בין היתר בועט פעם אחר פעם בקיר פלסטיק של התחנה אך הפעם לא מצליח לשבור אותו). לאחר שהגיע אמבולנס (שהוזמן במיוחד כדי להעניק עזרה רפואית למשיבים), נזרקה לעברו אבן ולאחר מכן אירעה התרחשות המפורטת בכתב האישום במהלכה נהג האמבולנס הותקף. בהמשך המשיבים הפריעו לשוטרים (גם חלק זה של האירוע תועד, במצלמות גוף של השוטרים).

באשר למחלוקת בין הצדדים: אכן, בתיעוד האירועים נראה המשיב תחת השפעה כבדה של חומרים משכרים; זאת הייתה טענתו; זאת הייתה גם התרשמותם של העדים לאירועים (אחראי אבטחה בקניון, נהג האמבולנס והשוטרים שטיפלו באירוע). אלא שבאשר למידת השכרות, וכתוצאה מכך לשאלת התגבשות המטרה המיוחדת הקבועה בסעיף 192 לחוק, אין לי כלים להכריע וסבורני כי ההכרעה אף אינה נחוצה בשלב דיוני זה. זוהי סוגיה שביורה שמוך במובהק להליך העיקרי. אוסיף כי לאחר שצפיתי בסרטון שצולם ע"י החובשת שנכחה באירוע, בו נראים שני המשיבים רצים לעבר האמבולנס עם קרשים בידיהם, לצד הודעות הנהג, אכן מתגבשות ראיות לכאורה גם לעבירת האיומים. לגבי השלכת אבנים לעבר האמבולנס והנהג - בהודעתו הראשונה במקום האירוע הנהג מסר כי שני המשיבים השליכו אבנים לעברו. בהודעה מאוחרת פירט כי ראה שהושלכו בסך הכל שני אבנים, כאשר לא ראה מי השליך את האבן הראשונה שפגעה באמבולנס, אך ידע לתאר את משיב 2 כמשליך האבן השנייה שפגעה ברגלו. גם במצלמת בקרת הרמזורים נראה משיב 2 משליך דבר מה לעבר האמבולנס. אלא שהמשיב עצמו לא סיפק גרסה "מזכה" ולא שלל השלכת אבנים. בהודעתו הראשונה הוא טען שלא זוכר דבר מהאירוע כיוון שהיה שיכור, ואילו בהודעתו השנייה סירב לשתף פעולה. אני רואה בהתנהגותו בחקירה כמעין שמירה על זכות השתיקה - דבר המחזק כידוע ראיות המבקשת. מכל מקום, אף אם אניח לטובת המשיב כי לא הוא זרק את האבן שפגעה באמבולנס, הדבר לא משפיע מהותית על התוצאה, כפי שאפרט מיד.

7. הסניגור טען כי לא מתקיימת בענייננו עילת מעצר, שכן מדובר בעבירות רכוש לא מתוחכמות. דעתי שונה. האירוע בו עסקין אינו אירוע בעל היבט רכוש מובהק. העבירות לא בוצעו לצורך השגת רווח כלכלי או לשם נטילת רכוש הזולת. עסקין בעבירות בעלות גוון מובהק של אלימות ולפיכך יש לבחון את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור וביטחונו בהיבט של פגיעה בגוף האדם. בהקשר זה סבורני כי מסוכנותו של המשיב אינה זניחה או שולית. מדובר בשני אירועים במהלכם המשיב פגע בצורה אלימה ברכוש הזולת. צפיתי במצלמות אבטחה בניסיונותיו האובססיביים של המשיב להפיל מנוע מזגן גדול (עד שהצליח בכך) ובהמשך לגרום נזק לתחנת המטרונית. צפיתי גם בריצת המשיב ביחד עם משיב 2 לכיוון האמבולנס, תוך שהשניים אוחזים בקרשים, כאשר התנהלות מעין זו מסכנת במובהק את ציבור המשתמשים בכביש, גם אם האבנים הושלכו ע"י המשיב 2 בלבד. רק כדי להמחיש את הסיכון אציין, כי כדי להימלט מהמשיבים נאלץ נהג האמבולנס "לברוח" לנתיב הנגדי.

8. כידוע, בבחינת המסוכנות לציבור יש להתחשב לא רק בתוצאות האירוע בפועל, אלא גם בתוצאות שיכלו להיגרם מהתנהגות המשיבים. במקרה זה ניתן לומר כי טמון בהתנהגות המשיבים סיכון רב. אף אם הרקע למעשים הינו צריכת אלכוהול מופרזת, לא ניתן לשלול הישנותם, באם ישוחרר המשיב ממעצר ללא פיקוח.
מן העבר השני איני יכול להתעלם מעברו הנקי של המשיב ומנסיבותיו האישיות כפי שפורטו ע"י אמו.
9. בשקלול הדברים, סבורני כי ניתן להשיג במקרה זה את תכלית המעצר ע"י חלופה, אשר חייבת לכלול פיקוח שיציב למשיב גבולות ברורים, אלא שזו לא הוצעה. ערבותה של אמו של המשיב לכך שיתייצב לדיונים בעניינו אינה מפחיתה באופן ממשי את הסיכון הנשקף ממנו ולפיכך לא מהווה חלופה הולמת למעצר.
10. שקלתי אפשרות להגביל את משך המעצר לתקופה קצובה, אך סבורני כי מקרה זה אינו נופל בגדרם של אותם מקרים חריגים בהם ראוי לעשות כן. עוד אציין כי איני שותף להערכה "האופטימית" של הסניגור לפיה המשיב לא צפוי למסר בפועל משמעותי באם יורשע במיוחס לו, כמובן מבלי לקבוע מסמרות.
11. לאור כל האמור אין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וכך אני מורה.
אני מבהיר כי ככל שיוכל המשיב להציע חלופה הכוללת פיקוח אנושי שימנע הישנות הסתבכות דומה, יוכל להגיש בקשה לעיון חוזר מבלי להצביע על חלוף זמן או על שינוי נסיבות אחר.
ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.